

Kas ir SS?

Jaunformējamās latviešu brīvprātīgo vienības cīņai pret bolševismu nosauktas par SS un kārtības sargu vienībām.

Latviešiem vēl maz pazīstama tā organizācija, ko nacionālsociālistiskā Vācija apzīmē par SS (saīsinājums no nosaukuma Schutz-Staffeln) un kas dibinājusies vācu nacionālsociālistiskās kustības pirmlaikā kā partijas aizsardzības vienības. Tādēļ nav lieki iepazīties ar šīs organizācijas vēsturi, uzdevumiem un uzbūvi.

SS dibināta 1923. gadā. Tā piedzivoja to pašu likteni, ko nacionālsociālistu partija, proti, atkārtotas vajāšanas no židiski demokrātiskās Vācijas parlamentārās varas puses. SS sāka izvērsties par lielu un iespaidīgu organizāciju pēc tam, kad 1929. g. 6. janvārī vācu nacionālsociālistu kustības Vadonis Adolf's Hitler's par tās vadītāju valsts apjomā uzaicināja savu veco cīņas biedru Heinrich'u Himmler'u. No tā brīža pagājuši vairāk nekā 13 gadu un Himmler'am izdevies no viņa vadībai pakļautās cīņas biedru masas izveidot nevien iespaidīgu cīņas organizāciju, bet arī nacionālsociālistu partijas izlases slāni.

Tas izdevās, pirmkārt, tādēļ, ka SS organizācijā uzņēma tikai rasiski pilnvērtīgus un iedzimti veselus cilvēkus, un otrkārt, ka tanī no laika gala pastāvējusi stingra disciplīna un patelektas darba tradīcijas. SS līdz ar to izvērtās par nesalaužamu nacionālsociālistu kustības cīņas ieroci, izpelnoties goda pilno vācu tautas Vadona apzīmējumu: «SS - vīrs, tavs gods nozīmē uzticību!» SS partijas smagajos cīņas gados salauza kā sarkano tā melno teroru visā zemē, lai gan tas tai

maksāja dažu labu dzīvību no lielās idejas apgaroto cīnītāju puses.

Nacionālsociālistu kustības aizsardzības organizācija pēc Hitlera nākšanas pie varas pārvērtās par aizsardzības organizāciju visai valstij. Tas spieda to pārņemt labu daļu no tiem uzdevumiem, kas līdz tam laikam atradās policijas pienākumos. No 16 atsevišķām zemju policijām nu izveidojās apvienotā valsts policija. Bet visiepriecinošākais, kā uzsver SS-Standartenführer's Gunter's d'Alquen's bija tas, ka varēja piedzīvot brīnumu, kam pat vecs nacionālsociālists tik tikko varēja ticēt: no gumijas nūju režīma policijas izdevās izaudzināt jaunu policiju, kas izvērtās par aktīvu tautas draugu, pat vēl vairāk: lēnā darbā un izlases ceļā šī policija, nacionālsociālistisku ideju un kārtības vadīta, izveidojās pati par nacionālsociālistu kustības lepno formāciju sastāvdaļu. Kā visās dzīves nozarēs, tā arī šinī nacionālsociālismam laimējies realizēt revolūciju vārda vispatiesākā nozīmē. Vācu policija tagad ir visas valsts apjomā un tautas nodibinātas tautas kopības pārstāve, sargātāja un palīgs. Tās sejā nav lasāmi vairs tie tumšie, apkaunojošie traipi, ar kuriem bija tik bēdīgi slavēta agrāko dienu policija. SS devusi arī Adolf'am Hitler'am viņa miesas sardzi.

Pie SS pastāv īpašas daļas atsevišķu uzdevumu veikšanai.

Vēl zīmīgi daži SS uzņemšanas noteikumi. Lai vācu jauneklis iekļūtu SS formācijā, vispirms nosaka tā piemērotību un derīgumu. Uzņemšanas minimālais vecums ir 18 gadi, kad iespējams no Hitler'a zēna pārvērsties par kandidātu SS dienestam. Partijas svētkos tanī pašā gadā viņu paaugstina, pēc kam tas var nodot zvērestu Vadonim. Pirmajā dienesta gadā jaunajam

SS loceklim sevi jānorūda un jāpieņēma sava veiksmē sportā. Tad tas pāriet obligātajā darba dienestā un pēc tam karadienestā. Pēc atgriešanās SS dienestā to sagaida vēl zināma ideoloģiska audzināšana un nākamajā 9. novembrī, t. i. pēc atgriešanās no karadienesta, ja tas izpildījis visus tam uzliktos pienākumus, to atzīst un uzņem par īstu SS vīru. No šī brīža viņam jo sevišķi stingri pildāmi visi uzliktie dienesta un goda pienākumi, kā arī viņš var realizēt tam piešķirtās tiesības.

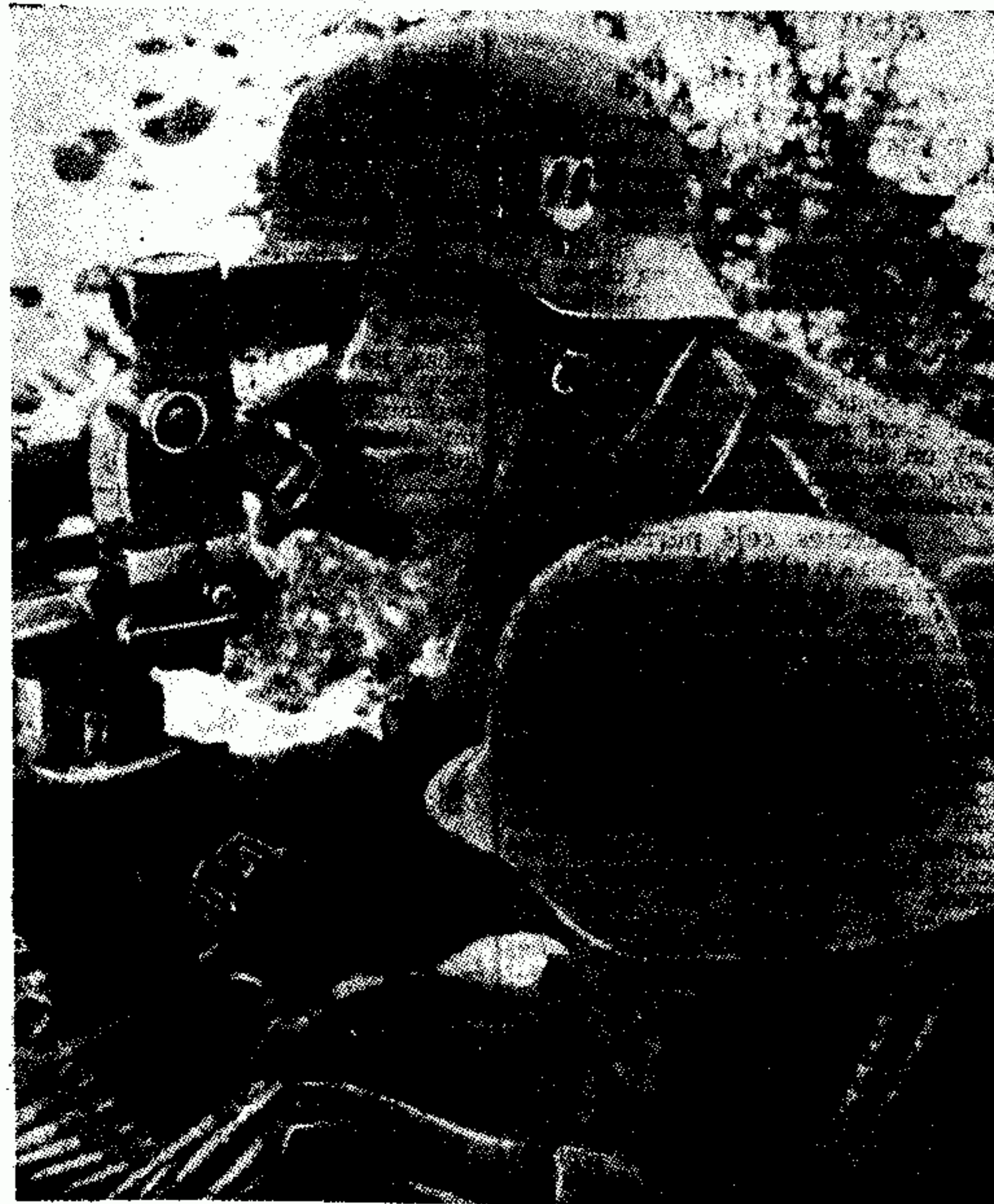
SS-vīrs paliek vispārējā aktīvā dienestā līdz savam 35. dzīvības gadam, kad to pēc pašavēlēšanās var pārskaitīt SS-rezervē, un pēc 45. dzīvības gada tas pāriet SS-cilts nodaļā.

Pašreizējā kara laikā radītas īpašas SS-ieroču vienības (Waffen-SS), kuru vīri daudzās smagās cīņās sevi parādījuši kā bezbailīgus un uzpurīgus cīnītājus.

Ja nu arī latviešu cīnītājiem pret bolševismu dota iespēja solot uz fronti SS un kārtības sargu formācijās, tad tā ir liela goda parādīšana latviešu tautai. SS karavīrs un kārtības sargs nacionālsociālistiskā izpratnē ir vienādas kvalifikācijas vīrs, kam ir tā pati ciena un tikpat svarīga nozīme. Arī viņu uzdevumi, kā rādījis šis karš, var kļūt vienādi.

Protams, ja šē aprakstīta SS organizātoriskā uzbūve un īpašie uzdevumi, kas šai organizācijai piekrit Lielvācijā, tad tas nenozīmē, ka ikviens latvietis, kas pieteiksies SS un kārtības sargos, līdz ar to automātiski kļūtu par vācu nacionālsociālistu partijas organizācijas locekli. Tas tā nav. Bet pēc pildāmiem pienākumiem un idejiskās stājas, kas tos brīvprātīgi iesaista cīņai par labāku nākotni, tie kļūs par tā paša gara un vīrišķīgo tikumu nesējiem, kāds ir vācu SS. No viņu pašu gribas arī atkarājas kļūt par nacionālsociālisma cīņas avangardu mūsu zemē.

14. 11. 44.

SS vīri pie ložmetēja atvēršanas cīņā austrumu frontē